

„Novi Čas“ izhaja:

ob četrtkih popoldne.

Rokopisi naj se pošiljajo do srede
zjutraj na uredništvo v Gosposki
ulici št. 6, drugo dvorišče.

Odgovorni urednik: Anton Šinigoj.
Tiska „Narodna Tiskarna“ v Gorici.

NOVI ČAS

„Novi Čas“ stane:

- za celo leto 4 K
- „ Nemčijo 5 „
- „ ostale dežele 6 „
- „ posamezne štev. 10 vin.

Oglasi po dogovoru.

Upravništvo je v Gosposki ulici št. 6
drug. dvorišče.
Lastnik: Konsorcij »Novega Časa« v Gorici.

Mera žrtev.

Deveti mesec vojske! Pride še deseti, enajsti in dvanajsti? „Bomo že videli!“ Toda, prijatelj, denar, denar, denar? „Pajpirja dovolj! Danes to ni glavno vprašanje!“ Katero pa? Kruh! „Kihče vlada, vpilje ljudstvo — in trpi.“ Potreba je: „Zdržati, žrtvovati, vsem brez razlike narodnosti in stanu! Domovina, skupnost, „gmajna“ ljudi je več ko en sam človek.“ Zato se pravi: „Vsi se žrtvujmo z vsemi močmi za — skupnost, domovino, eno samo veliko „gmajno!“ Prav, prav tako, da vsi brez razlike stanu in narodnosti z vsemi močmi... Toda tudi enako? „Seveda, seveda pravi za kon!“ Povsod, to je na tej in oni strani, Avstriji in Ogrski? „Pravzaprav na obeh straneh, to se pravi bi moralo biti po — postavi!“

Ogrske in avstrijske žrtve.

To sem bral pret. dni v naših listih: Vojno poveje štev. 53 v Zagrebu veli: „Na prošnjo kr. ogr. ministrstva za bogočastje in nauk se odreja, da se na visokih šolah v deželah sv. ogrske krone udeleži se enoletni prostovoljci letnikov 1895 in 1896, ki so že unovačeni, kakor tudi vojni prostovoljci letnika 1891, ki so vsled prostovoljnega pristopa v skupno vojsko imeli nastopiti svojo dejansko službo dne 1. oziroma 15. aprila, se imajo vpoklicati v tako službo šele 15. maja Ta odlog nastopa dejanske službe velja tudi za take enoletne prostovoljce, ki obiskujejo še srednje šole ter bodo svoje šolsko leto dovršili šele začetkom maja. Za enoletne prostovoljce, pristojne na Hrvaško in Slavonko, ta odredba nima veljave.“ Ta odredba deli prostovoljce sv. ogrske krone v take, ki morajo nastopiti svojo po zakonu odločeno službo 1. oziroma 15. aprila in take, ki bodo oblekli svojo vojaško suknjo šele čez en ali poldrugi mesec kasneje. Poskrbjeno pa je po navedeni odredbi na prošnjo ogrskega ministra, da zadene v sedanjih krvavih razmerah največje sile, ko treba čimprej postaviti vse svoje moči v službo ene iste skupne domovine, taka usluga ravno madjarski inteligenčni naraščaj! Zakaj se loči tu v takem odločilnem trenutku dežele ogrske krone v dva dela v tako kričečem razmerju, to ni umljivo. Kajti to stoji, da Ogrska vedno in vedno povdarja edinstvenost med Ogrsko in Hrvaško.

Tu pa, kjer treba dati svojo najboljšo, svojo srčno kri za skupno domovino v dobi, ko je treba postaviti v boj zadnjega državljana, pa mora hrvaška srčna kri prejeti. Ali dobi zato tudi posebno plačilo? Na bojnem polju gotovo!

Zdaj pa pomisli še to: ogrski ministrski predsednik Tisa je bil za novo leto rekel nekaj o nagradi in plačilu. Komu? Hrvatom? Avstrijcem? Rekel je, da mora biti poplačana — Ogrska.

Zakaj?

Zakaj skrbi ogrski naučni minister za madjarski inteligenčni naraščaj?

„Pester Loyd“ je list, ki diše ogrski zrak v madjarski prestolnici, kjer ministrujejo Tisa in tovariši. Ta list pravi 28. marca v vojnem tedenskem pregledu o pomenu denarja in ljudi: „Dragocenejši kakor dragocena kovina so postali v moderni vojski ljudje. Mnilo so časi, ko se je moglo za denar kupiti švicarskih vojakov. Morda je najpomembnejši politični nauk ki ga bomo spoznali iz skušenj te vojske, ravno ta, da mora vsaka država paziti na varčno uporabo svoje denarne moči, prav tako pa tudi na to, kako si varčno ohrani svoje prebivalstvo.“

Ogrska država skrbi torej, kako si „varčno ohrani“ svojo srčno kri — svojo inteligenco, ker se boji, da bi morda ta vojska mogla sorazmerno največ škoditi ravno madjarskemu narodu, če bi padlo prezgodaj preveč madjarske inteligence. Razumljivo, čim primerjamo število madjarske in drugorodne inteligence v deželah sv. ogrske krone, posebno pa še število inteligence ki je baje tudi del te enovite posesti. Koliko bolj razumljivo, če število madjarske inteligence primerjamo s številom avstrijske inteligence. Kakšen pogled v — bodočnost!

Z madjarskega stališča je nesoglasje v krvinih žrtvah gotovo umljivo, če pa je s stališča celokupne širne domovine pravilno, to pa sodi, kdor veš in moreš. Kajti stoji pribito, da bi morali vsi brez razlike najmanj enako krvnega davka žrtvovati, ako ne celo več, čim več prednosti in ugodnosti kdo sicer uživa v državi! Enakosti v denarnih vprašanjih pa se Ogrska upra, ko prepušča avstrijski polovici dve tretjini skupnih stroškov.

Kako je s kruhom, to čuti danes že vsak avstrijski vrabec, kako bi potem ne navaden — kruhojed. Zato pa ni čuda, da

so izgubili vero v dualistično sestavo monarhije celo Nemci.

Dualizem.

Poslanec Schraffl pravi v »Reichsposti« z dne 4. aprila: »Ogrski ministrski predsednik grof Tisa, ki dobi vedno pravi izraz za jasne misli, se je izjavil: Avstro-Ogrska vzdrži do zadnjega moža in žitnega zrnca. V Avstriji smo pričakovali, da se bo zato tudi ukrenilo kaj primernega in da se enoisto kakor v Nemčiji vpelje za čas vojske žitni monopol. Pa se ni zgodilo. V Avstriji smo dobili vojno žitno zadrugo, ki se bo gotovo razvila v dejanski monopol. Zveze z Ogrsko pa ni.“

Niti najmanj ne dvomim, da ne bi preskrbela Ogrska s svojimi preostanki avstrijskega prebivalstva. Kapitulacija Avstrije pred sovražnikom vsled pomanjkanja hrane bi za Ogrsko gotovo imela najmanj iste posledice kakor za Avstrijo. Tega Tisi pač ni treba šele praviti.

Toda na nekaj bi rad opozoril. Tako kakor se čuti vojak v vojski najvarnejše iz lastne koristi le pod krepkim enotnim vodstvom, tako se mora tudi enotno ravnati s civilnim prebivalstvom, kadar postane po sestralnem poskusu sovražnikovem del bojujoče se množice. — Nič ne dvomi nad dobro in pošteno Tisovo voljo deliti z Avstrijo vse stiske in nevarnosti v bojnem jarku in v zasebnem državljanskem življenju. Toda treba se je tudi poslužiti nujnih oblik, da se zagotovi možnost enakega ravnanja. Nič bi ne bilo neprijetnejšega kakor dvigajoče se nezaupanje ali celo ugotovitev neenakosti. Zato menim, da se mora, če se že ne da v Avstro-Ogrski udeležiti enotni monopol za žit in moko, v obeh državah vsaj enako ravnati. To enovitost, pa je treba hkratu urediti s pomočjo osrednjega primerne aparata na tak način, da se že naprej izključijo tožbe o neenakem ravnanju.

Ko se spominja „Grazer Volksblatt“ 27. marca Wagnerja, slovitega narodnega ekonomista v nemški državi, pravi ta list, da smo pri nas že marsikaj „posneli“ kar so bili preizkusili v Nemčiji po njegovem vplivu. Dostavlja pa:

„Žal da ne moremo povsod pokazati istih srečnih uspehov, tako da morajo politiki z resno skrbjo proučevati vzroke — neuspeha. Morda tiči najgloblji vzrok v tem, da nimamo v donavski monarhiji enotnega gospodar-

stva in da nam manjka pripomočkov, s katerimi bi prisilili Ogrce da bi svoja žitna polja bolje in plodosejše obdelovali. — Sicer pa se je že davno šepetalo o tem, da navajajo oficijalni ogrski podatki o žetvi previsoke številke. V tem vojskem letu se potrjuje ta govorica. Danes vemo, da zaoztajajo resnični žetvinski uspehi daleč za oblastveno cenitvijo. Le ti napačni podatki pa niso najzadnje povzročili, da se je uvidelo, da se nočejo uresničiti nade glede zaloga, pa je bila zopet Ogrska tista, ki je zakrivila, da so prišle marsikatero odredbe prepozno, n. pr. odstranitev carine. — Kako slaboten je naš gospodarski vpliv na našega brata onstran Litave, o tem se bomo mogli šele tedaj natančno prepričati, ko pride pred parlament vsa korespondenca, ki sta si jo bili izmenjali obe vladi o vprašanju prehranitve. Da se dualizem v tem vojnem času nikakor ni obnesel da je nasprotno le zavlekel in onemogočil vsak reson ukrep, to morajo prespoznati celo tisti, ki so pred nekaj meseci (o novem letu! op. ur.) pozdravili s „hura“ grofa Tisa slavospev na čast dualizmu.“

V sili se izkaže pravi prijatelj, se izpriča ljubezen brata. Ogrsko ljubezen izpričuje navedena odredba in pa njen nastop v želočnem vprašanju. Ako dode nemo še finančno nagodbo, ki nalaga avstrijski polovici dvetretjinsko težo izdatkov, potem moramo z upravičenostjo trditi: dualizem je isto kar enostranska gola sebičnost. V trojnem oziru: prvič v denarnem, drugič krušnem in tretjič v krvnem davku. Kaj naj poročemo onemu, ki zahteva za obilico prednosti in predpravice še posebno nagrado po vojski? Posebno tedaj, če pomislimo na sramotno število sleparjev pri vojaških dobavah tam zadaj za Litavo?

Nova Avstrija.

In tako vprašamo z vso resnobo v resnem trenutku, kakor ga monarhija še ni doživela: Ali je dualizem pravno vzdržljiv, če se ni niti praktično obnesel v največji sili?

Mi pravimo in smo vedno trdili, da ne! Treba je bilo grozne vojske, da je prodrlo na dan šele spoznanje, kje je zdaj globlji vzrok, da državni aparat ne deluje tako, kakor bi hotel z vsem srcem vsak pravi patrijot. V največji sili, ki še pride, se prerodi, ker se mora, ustroj cele naše domovine teme-

Boji v slovaških Karpatih.

Slovaki, ki govore češkemu sorodni jezik so tudi obiskani od vojskine vihre. Prebivajo gori v karpatskih dolinah in hribih. Ko beremo uradna poročila o bojih v Karpatih, nam zvene na uho trda in tuja mažarska krajevna imena. Skoro nihče ne ve, da so to slovanski kraji ubogih Slovkov, ki sami sebe nazivajo Slovence. Mažari so potujčili in po svoje spreminili vsa ta lepa slovaška imena. Zato upamo, da bo ustrezno našim čitateljem, če navedemo v naslednjem vse one slovaške kraje, kjer vihrajo sedaj najhujši boji. Popis teh bojev so priobčili že češki »Naredni Listi« kot dopis z Slovačije. Ta slovaški dopis priobčujemo v naslednjem:

Madžarski časopisi priobčujejo plastične opise bojev, ki se odigravajo v šarski (madž. »saroški«) in zemlinski županiji, torej na našem, slovaškem ozemlju, po besedi in kulturno češkoslovaškem. Ne samo Poljaki in Rusini, temveč tudi mi okušamo neposredno strašne učinke svetovne vojske. Iz dukelske nižine vodi krasna dolina k reki Ondavi, ki teče skozi znano Makovico. Makoviško pogorje deni Ondavo od reke Tople. Obe rečici tečete vsprejedorno severovzhodno, od Kurima in Duplina dalje pa proti jugu ter se združujeta pod Vranovim (madž. »Varanno«) ter se izliva v Bodrog na madžarskem ozemlju. Zemljepisna razdalja med Bardiovim (madž. »Bariffa«, nem. »Barfeld«) in dukelskim prelazom na eni ter Strepkovim (madž. »Sztropko«) na drugi strani ni velika, vmes namreč leži edino le Makoviško pogorje, visoko 600

do 700 metrov in gozdno. Vse ceste in pota vodijo ob rekah, ob gorskem podnožju. Naše čete obvladujejo doline in ceste z vrhov, so dobro utrjene in imajo za seboj razmerno gosto mrežo dobrih cest. Rusi morejo dobivati cesto za cesto le tako, da skušajo osvajat operacijske točke, da z njih iz nižine naskakujejo naše postojanke. Strategične in taktične kretnje ruskih čet so silno težavne in zato ni čuda, da morejo napredovati le počasi in da imajo velike izgube. Doslej smo vedno čuli, da se Rusi bojujejo pri Dukli, Lupkovem, Užoku i. t. d. S tem pa ni povedano, da bi se bojevali samo za prehod čez prelaze, kajti zavzeti morajo tu, ako hočejo napredovati, vse strategično važne višine, vse steze, pota in ceste, poleg tega pa tudi vse okope, utrdbe in dobre pozicije za topništvo. V ta namen morajo posekavati cele gozde. Pionirji imajo tu težko in nevarno delo. Rusi prodirajo proti Šaryšu (madž. »Saros«) z dvema kolonom: čez Maguro malestovsko in Regetovko proti Zborovemu (madž. »Zborov«) in čez Doljno Poljanko (madž. »Buklo Pagony«) in Šmilno, potem pa čez dukelsko kotlino na Svidnik (madž. »Feiš«) in »Alsosvidnik«, odtam ob Ondavi nizdol čez Orlik, Mirošov. Poljanko proti Zborovemu in na jug proti Duplinu (»Bányavölgy«) in Stropkovemu. V Zborovo vozijo iz Poljske tri ceste. Mala slovaška vas je vozlišče cest v Bardiov, kjer se konča železnica, ki vodi iz Prešovega (madž. »Eperies«).

Za Zborov se bije v zadnjem času neprestan trdovraten boj. Samo 24 ur je trajalo prostovoljno premirje v bojih na Makoviškem pogorju. Bilo je to minuli četrtek. Rusi so tedaj izpopolnjevali svoje

razredčene vrste in v petek se je začel boj ob gornjem teku Ondave nancvo z vso silo. Madžarski listi pišejo, da Rusi zbirajo v tem kraju velikanske mase vojske in da hočejo za vsako ceno osvojiti Zborov, oziroma železniško progo Bardiov-Prešov. Najbrž pa jim ne gre za to, da bi prodrli s svojimi masami do Prešovega, dokler bi ne zavzeli odseka Lupkov Užok, temveč bi najbrž hoteli pretrgati promet na železnici iz Prešovega v Bardiov.

Minili petek so se začeli boji okoli Zborovega na novo in več hiš je že zgorelo. Stare kurije (plemiške hiše), ostanki iz Rakocovske dobe, so popolnoma razdejane. Dvorec Rakoczijev, ki ga je zgradil Jurij Rakoczi in je last rodbine Erdődov, je uničen. Granate so pokončale tudi onih znanih sto lip, pod katerimi je pisal Rakoczi svoja pisma (Datum Zborowiae sub centum tillis). Istočasno je hrumul boj v vzhodni smeri pred semelniškimi vrhovi. Povsod so napadali Rusi z veliko premočjo. Top proti topu, mož proti možu. Boj se je bil za sedem vrhov tega pogorja, ki obvladujejo proti jugu vso okolico. V več postopnih vrstah so Rusi naskakovali naše postojanke. Vse zastoj! Toda Rusi niso popuščali in vedno so pošiljali nove čete proti našim. Napadali so srdito in včasih so dospeli vse do naših zakopov. Tedaj so se naši vrgli na sovražnika in boj na bajonet je trajal cele ure. Šele proti večeru je nekoliko potihnil boj, da bi se potem ponoči ponovil še srditeje. Na zborovskem pokopališču se je posrečilo Rusom, da so se zakopali, toda našim se je vkljub temu posrečilo, da so vzdržali vas. Pri Zborovem se je videl zelo lep topniški boj. Ponoči so naše čete v

Zborovem in v podolju omenjenih sedmih vrhuncev izvršile bajonetni protinaskok. Tedaj je vsa vas vzplamtela v ognju. Hiše, gospodarska poslopja, seno, slama, hlevi, deli gozdov, vse je začelo goreti in je razsvetljevalo grozno tragedijo, ki se je odigravala tu. Končno so se po večurnih bojih morali na nekaterih mestih Rusi umakniti, puščajoč za seboj cele hekatombe mrtvih in ranjenih.

Mrtvecev se je nagonilo toliko, da so v petek pod večer prosili Rusi za dverurno premirje, da pokopljejo mrtvece. Naše čete so prenehale streljati in so skupaj z ruskimi začele veliki pokop. Častnike so pokopali posebej in vse čete so salutirale v čast padlim junakom. Sovražniki so tako počastili žrtve nesrečne vojske in so vsaj dve uri mirovali.

Zanimivo je še, da so stare razvaline nekdaš slavnega Makoviškega gradu, ki krase na vrhuncu pri Zborovem vso okolico, postale važna strategična točka. Odtod so obvladovali pokrajino mogočni magnati in plemiči, Rozgonjovci, rodbine Zudar, Tarczaj, Seredy in nekaj časa tudi »češki bratje«. Leta 1601. je Januš vojvoda z Ostroha izročil grad rodbini Rakoczijev. Okoliško prebivalstvo si pa vse drugače razlaga to izpremembo: Mogočni vlastelin Feredy je baje pri neki pijanči prodal Rakocziju Grad za 16.000 cekinov s pogejem, da morajo biti cekini kovani v Kremnici tistega leta. Rakoczi je dal nakovati v Kremnici toliko cekinov in stari Seredy je umrl jeze, da je prodal očetovsko posest.

Na tem zgodovinskem mestu so si našli naši topovi zelo dobre postojanke in odtod sedaj doni njihov grmeči glas.

Ijem ene velike socialne vrline z imenom — „iustitia distribuens (sorazmerna pravičnost)“. Svetovna vojska popravila napake iz leta 1867 in 1868 ko se je vpeljal dualizem in ustvarila hrvatsko-ogrska nagodba. Vstani, vstani Nova Avstrija, ti želja naših želj iz prejšnjih dni, up naš prihodnjih! Da bi bila res eno veliko telo, lepo in dobro.

Svetovna vojska.

Hudi boji z Rusi.

Sedanji boji v Karpatih so morda najsilovitejši v celi vojski. Trajali so vse velikonočne praznike. Tudi o tako velikih praznikih kruta vojska ni privoščila vrlim bojevnikom nad vse potrebnega počitka, pač pa je zahtevala od njih še večjih naporov kot druge dni. Vidi se, da Rusi z vsemi silami poskušajo v Karpatih izsiliti odločitev. Uradno se poročajo, da se na ruski strani udeležuje bojov vsa ruska oblegovalna armada izpred Pzemi-sla. Bili so se boji, ki so najtrdovratnejši in najhujši v celi sedanji svetovni vojski.

Posebno hudi boji so se vršili med **Lupkovim in Užokom**. Med tem ko so naše čete odbile ruske napade v dolini Laborce in severno od Užoka, so se morale **umakniti pred veliko sovražno premočjo** na črti Cisna-Berechy (jugovzhodno od Cisne), ker so bile preveč izpostavljene. Ta bojna črta se je zarila kakor zagozda v sovražno črto in bi jo mogli vzdržati le, če bi napredovali tudi v sosednjih frontah. Nove postojanke, ki so jih zavzele te čete, so sedaj spravile to fronto v soglasje z duklansko fronto, s čemur je prenehalo biti ogroženo levo krilo te skupine.

Vse ozemlje pri prelazu Užok je v naši posesti in tvori zvezo z našimi četami v vzhodni Galiciji. Naše postojanke so zelo močne, in Rusom stoji nasproti močne avstrijsko-nemške čete.

Zadnja poročila pravijo, da vlada pri Užoku razmeroma mir, med tem ko se vrše pri Lupkovu silni boji. **Torišče teh bojev je bila dolina Laborce** in obojestranske višine, kjer so Rusi napadli z močnimi silami. Naše čete so na več točkah že pričele z protiofenzivo. Boji so še neodločeni, vendar zaenkrat glede na njih razvoj ni vzroka za vznemirjenje. Poročila 6. t. m. pravijo, da so tu naše čete 5. t. m. osvojile važne postojanke in vjele 5040 Rusov. — Dne 7. t. m. se zopet glasi uradno poročilo, da so avstrijsko-nemške čete v tem delu Karpatov vjele zopet 930 Rusov, 2 topova, 7 str. pušk ter 5000 pušk.

Na skrajnem desnem krilu naše gališke bojne črte t. j. v trikotu Bukovina-Rusija-Rumunija se vrše zadnje dni težki in krvavi boji. Ti boji so se zelo razširili, ker sovražniku vsak dan dohajajo ojačenja. Kljub hudemu sovražnemu navalu se Rusom ni posrečilo vzhodno od Zaleszczyki prodreti. Kakor poročajo najnovejši komunikacije našega generalnega štaba, so skušali Rusi pri Uscie Biskupie prekoračiti Dnjester. Po večurnem boju so jih naše čete vrgle nazaj, vjele 1400 Rusov in zaplenile 7 strojnih pušk. Tu se sedaj vrše le topovski boji.

Ruska bojna črta se vleče sedaj od Ostrice (ob Prutu vzhodno od Črnovic) do Hlinice. Naše čete drže desni breg Pruta in imajo nalogo, da potiskajo Ruse nazaj. Pri Sadagori je prišlo do bajonetnih bojev, ki so se končali z našo zmago. Rusi so bežali nazaj. Vrt hiše, v kateri je bil v Sadagori nastanjen ruski generalni štab, je bil po boju poln ruskih trupel. Na javnih posopljih v Sadagori, Bojanu in Mahali plapolajo naše zastave.

Na nemško-ruski fronti se bijejo boji, ki so pa sedaj brez posebnega pomena.

Na francoskem bojišču.

Tu se najnovejša poročila glase, da so v Argonih Nemci odbili francoski napad. Enako se je to zgodilo na nekaterih drugih točkah. Za postojanko Hartmanweilerkopf v Alzaciji, ki so jo prej imeli zasedeno Nemci, a potem Francozi, se vrše še hudi boji. Belgijsko vasico Drie Grachten so Nemci opustili, ker so jo Francozi s težkimi topovi razrušili. — Tako se glasi uradno poročilo.

Francoska poročila trde pa, da francoski napadi napredujejo; poslužujejo se Francozi kopanja rovov do nemških jarkov, ki jih razstrele. En nemški letalec je bil zajet.

O nemškem generalu Klucku poročajo, da je lahkotno ranjen in se mu rana dobro zdravi.

Težke izgube Angležev.

Yorški nadškof je v torek govoril v Hullu na Angleškem. Izvajal je, da ni ob kugi v srednjem veku smrt tako divjala, kakor zdaj. Od neke pehotne divizije, ki je pred kratkim odrinila s 400 častniki z Angleškega v Francijo, je ostalo le 44

častnikov živih; od 12.000 mož pa 2330 Od nekega najhrabřejšega polka te divizije, ki je štel 40 častnikov in 1200 mož, je živ danes le še kvartirni mojster in 300 mož.

600.000 težkih ranjencev v Franciji. Bivši ameriški državni podtajnik A Platt Andrew piše 6. m. m. v listu »Glouces ter Times«, da je ležalo po uradnem štetju sredi februarja samo v severnofrancoskih bolnišnicah 600.000 tisoč nevarno ranjenih francoskih vojakov.

Koliko dobi angleški vojak jedi? — Vsakdanje porcije niso za angleškega vojaka prepričilo odmerjene. To je razvidno iz sledeče liste: 1 in četrt funta svežega mesa, 4 unče slanine, 1 in četrt funta kruha, ali pa 1 funt moke, oziroma poškov, 3 unče sira, 2 unči graha, fižola ali pa krompirja, 5 osmink unč čaja, en četrt funta marmelade, 3 unče sladkorja, pol unče soli, eno dvajsetino unče popra. — **Funt je 450 gramov, unča pa 27 gramov.**

Na morju.

Podmorski nemški čoln 29. se je po nemškem uradnem poročilu potopil koncem marca. Z njim se je potopila vsa posadka in njen poveljnik znani Wedingen, ki je s svojim podmorskim čolnom uničil 3 angleške križarke. Od 18. februarja do 25. marca so nemški podmorski čolni potopili 70 angleških trgovskih ladij v Kanalu.

Največji podmorski čoln bo odslej baje imela Anglija. Kakšen je, ostane tajno.

Nemško brodovje je 28. marca ob-streljevalo rusko luko Libavo.

Boj za Carigrad.

V Dardanelah zopet grme topovi. Angleži nočejo odnehati. Izgubili so že dosti ladij, a da ne odnehajo, je znamenje, da je stvar resna. Sedaj Angleži love mine v dardanelški ožini. Turki in Nemci so prepričani, da ni mogoče vzeti Dardanel.

Rusko brodovje je obstreljevalo bosporsko ožino pri Carigradu. Pret. dni je neka turška bojna ladja pred ruskim pristaniščem Odeso potopila 2 ruska trgovska parnika. Nato je zadela sama na mino in se potopila.

Na južnem bojišču.

»Grazer Volksblatt« poroča, da se avstrijske čete pripravljajo na nov napad na Srbe. Tudi Srbi se pripravljajo. — V Srbiji so velike bolezni, kakor poročajo listi. — Naši letalci krožijo nad Črnogoro. Metali so bombe nad Bar in Cetinje. Padle so v obližju kraljeve palače. — Srbi so obstreljali že parkrat našo mesto Oršovo. Zato pa naši vsakokrat obstreljujejo Belgrad.

Politične vesti.

Izpremembra v bosenski vladi. V bosenski vladi se je o Veliki noči izvršila pomembna izprememba. Dr. Mandič (Hrvat), dosedanji namestnik načelnika bosenske vlade, je moral zapustiti svoje mesto. Prestavili so ga na manj važno mesto, hkratu pa je postal tajni svetnik. »O imenovanju dr. K. Unkelhauser-ja, drž. tajnika v hrvatskem ministerstvu v Budapešti, za namestnika dr. Mandičevega piše večerni list graške »Tagesp.« dne 6. aprila po sporočilu iz Zagreba: Ne da se še soditi, če bo imelo to imenovanje politične posledice, ali pa če namerja le to, da pride na prvo mesto civilne vlade v Bosni in Hercegovini mož, ki je kos vsem trenutnim težavam in tudi sposoben, da ima na svoji strani zaupanje vsega ljudstva brez razlike narodnosti in verstva. **Gotovo pa je tudi to imenovanje lahen migljaj one politike, za katero se je že čisto potegnili grci Tisa, češ da je za bodočnost edino prava.** In ta je okrepitev ogrske državne misli.

Na Balkanu. Balkanske države se še niso odločile na nobeno stran. Bolgarski četaši nasprotno vpadajo v srbsko ozemlje. Anglija prosi balkanske države, naj se jim pridružijo. To je pa vzrok, da balkanske države veliko zahtevajo. Bolgarija zahteva zdaj celo novo Srbijo, Kavalo-Seres, Dramo, Solun in Dobrudžo. Grška zahteva, naj se uredi njena vzhodna meja na škodo Srbije in vilajete Smirna, Rodos in Dodekanezos. Rumunija zahteva celo Besarabijo. Nemogoče je, da se obnovi balkanska zveza. Resni pariški krogi smatrajo, da ni mogoče balkanskim državam več dati, kakor narodom, ki žrtvujejo že 8 mesecev potoke svoje krvi.

Na Kitajskem je sedaj položaj tak: Japonci se pogajajo, a obenem pošiljajo nove čete na Kitajsko. Je še vedno nekaj upanja za mir, a položaj je skrajno nevaren.

Slovenci - za narodno obrambo!

V sredi vojnega viharja se je oglasil tih klic našega obrambnega društva Slovenske Straže: Slovenska Straža priredi

loterijo, in sicer polovico čistega dobička se porabi za podporo vdovam in sirotam naših padlih vojakov, polovico pa za podporo našemu šolstvu. Skoraj bi prezrl človek ta klic v času, ko vse zre vznemirjeno za ves svet prestresajočimi vojnimi dogodki. In vendar je ta klic Slovenske Straže bolj kot kedaj preje upoštevanja vreden. Ravno v tem važnem trenutku se moramo spomniti tudi naše narodne obrambe, da ne bo vse naše prejšnje delo zastoj- uničen ves naš trud, zgubljene važne postojanke. Naši narodni nasprotniki na severu in na jugu hité z nabiranjem denarnih sredstev, oni nočejo opustiti nobenega trenutka neporabljenega, ampak z vsemi silami butajo ob temelje slovenskega naroda. Poglejmo na severu Schulverein, Südmarko i dr., a na jugu Lego Nazionale, kako vneto zbirajo tudi v tem času prispevke in ogrožajo dan na dan naš obstoj. Ali naj stojimo mi prekrižanih rok gledé narodno-obrambenega dela v tem velevažnem trenutku? **Eno moramo storiti, to je dolžnost naša do naše skupne domovine Avstrije in to spolnimo z orožjem v roki na vseh bojnih poljih, a drugega ne smemo opustiti, dolžnosti do naše ožje domovine Slovenije in to spolnimo s tem, da podpiramo naše narodno obrambeno delo, našo Slovensko Stražo.**

In tem bolj moramo sedaj seči po srečkah Slov. Straže, ker ni imenovano društvo v sedanjih dneh skoraj nič nadlegovalo slovensko javnost.

Slovenci, spomnite se narodnega šolstva, spomnite se vdov in sirot naših padlih junakov, kupujte srečke, agitirajte za nje, da bo 2 efektivni loteriji Slovenske Straže zagotovljen časten uspeh, da pomagamo od narodnih nasprotnikov ogroženemu slovenskemu narodu!

Ali ne morete tega izvršiti v enem tednu? Pokažimo v dejanju vsi svoje domovinsko ljubezen!

Na pomoč najrevnejšim med nami! Najlepše svojo domovinsko ljubezen v sedanjem času pokažemo v dejanju ako kupimo srečke »Slovenske Straže«. Velika loterija »Slovenske Straže« je namenjena ubogim otrokom, vdovam in našim invalidom. Ta plemeniti namen, ki mora vzdriniti tudi najbolj mrzla srca, poleg tega veliko število dobitkov bi pač moral vzdigniti vsakega, kdor čita te vrstice, da takoj, gotovo pa tekom enega tedna kupi nekaj srečk »Slovenske Straže«. Kupite srečke takoj, ker s tem pomagate upravi loterije, da hitro ve, kje in koliko sreč je že razprodanih. **Skrbite, da bodo vse srečke, ki so sedaj v prometu, v prihodnjih dneh pokupljene.** Kdor ima sočutje do svojih trpečih rojakov, kdor z dejanji ljubi svojo domovino, bo to gotovo takoj storil. Srečka velja samo 1 K, dobitkov je 1715 v skupni vrednosti 20.000 K. Glavni dobitek 5000 K. Zrebanje že maja meseca. Pismena naročila na več srečk sprejema pisarna »Slovenske Straže« v Ljubljani. Naj se dobi mnogo plemenitih Slovencev in Slovenk, ki stopijo okoli svojih znancev in znank ter nabere kronice za srečke ter jih z naročilom pošljejo »Slovenski Straži«.

Novice.

Duhovske vesti. Preč. g. dr. Jos. Ličan je postal papežev komornik. Iz dna srca častitavo preč. monsignoru na zasluženem odlikovanju!

Za papeževega hišnega prelata je imenovan Mons. dr. Jakob Brumat, vodja sem. študij v Gorici. Častitavo!

Preč. g. Iv. Rojčec, tolminskemu dekantu, so priredili velikonočni ponedeljek v Mirnu sijajno slavlje, iz katerega je glasno odmevalo hvaležno in iskreno priznanje za odlične zasluge, katere si je stekel bivši mirenski župnik na soc. polju, zlasti v svoji dosedanji župniji.

Hudo je obolel pred časom veleč. g. Andrej Rustja, kurat na Trnovem. Zdravi se na svojem domu v Skriljah. Bog daj, da bi ozdravil kmalu!

Krasno je govoril vel. petek v stolnici preč. g. Jos. Budin, župnik v pokouju.

Smrtna kosa. Umrl je v Ljubljani črnovojsnik znani Virgilij Toplikar iz Črnič, lepo z Bogom spravljen. — V torek je umrl v Ljubljani preč. gosp. kanonik dr. Ivan Koren v najlepših letih. R. I. P.

V Gorici je 5 t. m. umrl na sušici g. Nin Ivančič, sin pok. c. kr. notarja in dež. poslanca v Tolminu. Pokojni Nin Ivančič je bil po poklicu fotograf in je bil svoj čas eden prvih kolesarjev na Goriskem. N. p. v m.!

Iz sodne službe. Obolel je c. kr. okrajni sodnik v Tolminu g. Dietz. Na njegovo mesto pride začasno g. dr. Alojz Gradnik, sedaj preiskovalni sodnik v Gorici. Tolminski sodnik g. Ant. Cigoj je sedaj že več časa v Cerknem.

Visoka starost. Te dni je dopolnil g. Peter Faidutti, oče msgr. prošta in dež. glavarja, čvrst na duhu in na telesu, svoje 90. leto. Na mnoga leta!

Slovenci in Hrvatje, na stražo! Z oziranjem na glasove, da naj bi se po češkem zgledu zblizale tudi hrvaške in slovenske politične stranke, piše splitski »Dan«, da zedinjenje strank, ki imajo načelno nasprotujoče si programe, pač ni mogoče, želeti pa je enotnega postopanja v gotovih važnih skupnih vprašanjih, ki stopajo na plan v sedanjih dneh (kakor je »Novi Čas« že v posebnem članku priporočal). »Že sedaj je treba sporočiti bratom v Banovini«, tako zaključuje »Dan«, svoja izvajanja, »da naj nobena hrvatska stranka niti ne sprejema ponudb niti ne izdaje obvez, pa bilo nasproti komurkoli, ne da bi se preje vzajemno dogovorila z drugimi hrvaškimi strankami. A ne samo to, marveč se ne sme podvzeti nobenega koraka brez bratov Slovencev. Vedno naglašamo, da smo z njimi eno. Sedaj je čas, da to tudi v dejanju izvedemo. Bdimo vsi! Na stražo!

Avstrijski nadporočnik na Nemškem čudovito rešen smrt. Zet gosp. Ang. Casagrande v Ajdovščini g. nadporočnik Mühlbauer od 8. trdnj. top. bataljona piše domov svoji ženi iz nemške trdnjave Metz, kjer se sedaj nahaja, naslednje pismo: »..... in sedaj, draga žena, ti moram vendarle povedati, zakaj sem danes posebno govoril o sreči in »moli zame«. Premisli, za en las je šla smrt mimo mene! Dne 26. marca ob 11. uri predpoldne sedim v svoji pisarni v prtiličju vojašnice. Naenkrat slišim pred oknom strašen pok in vidim v zraku kamnit in zemski dež. V daljavi 5 metrov od mene je počila bomba iz zrakoplova. Ako bi jo bil Francoz izpusil četrť sekunde prej, bi tvoj mož ne bil več živ. Letim vun na kraj razstrelitve, in moja prva misel je bila: to so izprosil zame moja ženka, mamica in vsi pobožni ljudje. Zunaj je bilo strašno. Zemlja je bila razrušena 3 metre globoko, 5 metrov naokrog. Trije vojaki popolnoma razstregani in mrtvi. Eden vržen 3 metre daleč ob hišno steno, drugi čez streho 30 metrov in tretji čez streho 100 metrov daleč. Zadnji popolnoma razmesarjen. Vzrok je bilo lepo vreme, ki je privabilo francoske letalce, kateri so videli pod sabo vojašnico in na vežbališču bataljon Bavarecev v modro-rdečih uniformah, in tem je bila bomba namenjena, katera pa je padla vstran in se razpočila pred mojo pisarno. Ni li to sreča? Prosim te draga, hiti k Materi božji in gorečim srcem se ji zahvali za mojo rešitev. Pred mojim prtiličnim oknom leži človek razmesarjen in jaz za njim zdrav! Ne da bi počile šipe. To je vendar čudež božje previdnosti. Hvala Bogu!«

Odlikovan rojak. Četovodja 97. pešpolka Gorkič iz Vrtojbe pri Gorici si je zaslužil na severnem bojišču hrabrostno kolajno drugega razreda. Oboljel je bil in se nahaja sedaj v bolnišnici v goriškem osrednjem semenišču. Pripeli so kolajno hrabremu Gorkiču v dvorani ob navzočnosti obilega vojaštva s primerno slovesnostjo.

Odlikovani junaki 97. pešpolka. Odlikovani so zaradi hrabrega zadržanja pred sovražnikom pri 97. pp.: Srebrno svetinjo I. razreda so dobili: Fraprosčak: Emminger Paul, Otto Adrario, Matevž Schwarz, Franc Paul, rač. podčastnik, Iv. Barbič, četovodja Stefan Soban, Sikstus Čekot, Jožef Filipič, poddesetnik Iv. Krapež. — Srebrno svetinjo II. razreda pa: četov. Artur Mrevlje, Anton Marc, desetnik Luka Čargo, pešci Franc Koren, Matija Fabač, Matija Družeta, Josef Juričič, Alojzij Bajt in M. Radiševič. Slava 97. pešpolku!

Velika noč v Gorici. Na Vel. soboto se je izvršilo po Gorici vstajenje Gospodovo kot druga leta ob veliki udeležbi pobožnega ljudstva. Stolno procesijo je vodil gospod knez in nadškof. Svirala je godba, pri estalih procesijah godbe ni bilo. — Vreme o praznikih je bilo prekrasno, naravnost poletno. V nedeljo in ponedeljek je ljudstvo iz Gorice vrelo v okolico. Premnogo Goričanov pa je poletelo tudi v Ljubljano in druga mesta obiskat svoje drage, ki so ondi pri vojaki. Takisto pa je tudi od drugod o praznikih prišlo mnogo ljudi obiskat svoje, ki tu vrše svojo vojaško dolžnost daleč od svojih dragih. Letošnja Velika noč, ta veliki praznik veselja in prerojenja, je bil letos praznik tihe in udane žalosti in upa v boljšo bodočnost.

Letošnja Velikonoč je bila obhajana istočasno od katoličanov in pravoslavnikov. Zgodilo se je, da je letos padla po gregorjanskem koledarju, ki ga ima katoliška cerkev, Velika noč na isti dan ko po julijanskem koledarju, ki se ga drže pravoslavni. Mi smo pisali 4. aprila, pravoslavni pa 22. marca, toda dan je bil isti. Tak

slučaj, da bi se Velikonoč praznovala istočasno, se redko zgodi. Naj bi Vstajenje, ki so ga vsi kristjani letos skupno praznovali, prineslo nam vsem skorajšen mir! In še več! Naj bi bilo to predznamenje, da bi se pravoslavci vrnili nazaj v naročje katoliške cerkve!

Ranjeni in bolni vojaki v Gorici. Na novo so došli: Alojzij Krankar, obmejne stetnijske, Marcel Bombič in Fran Toroš, 7. pešpolka, Karol Persič in Karol Hofer, črnovojnika, Andrej Cotič, 27. domobranskega pešpolka, Josip Koncut, 97. pešpolka, Josip Pahor, Anton Grgolet 27. dom. pešpolka, G. Stafuzza, Alojzij Lenardon, 2. domobranskega polka, Fran Miklavčič, saper, Aleksander Silvester, zrakoplovec, Albert Žonta 1. polka.

Tridnevica v Št. Ferjanu. V Št. Ferjanu smo se letos za velikonočne praznike v tridnevni pobožnosti prenovili v duhu. Te vaje je vodil p. Janez Pristov, D. J., iz Gorice. V svojih govorih nas je vsemal za resno pokoro in poboljšanje. Cerkev je bila vedno natlačeno polna. Obhajil je bilo te dni nad 500. Da bi bili le stanoviti v dobrem!

Črnovojniški nabori. C. kr. namestništvo za Primorje z dne 24. t. m., št. P. N. 76 je izdalo razglas, s katerim se sporazumno s c. in kr. vojaškim poveljstvom v Gradcu narekuje načrt ob izvršitvi pregleda črnovojniških zavezancev, rojenih v letih 1873 do 1877.

Za črnovojnike zavezance mesta **Gorice** in političnega okraja Gorice-okolice v Gorici od 14. do 19. aprila 1915.

Za črnovojnike zavezance političnega okraja **Gradiška** v Gradiški od 20 do 22. aprila 1915.

Za črnovojnike zavezance političnega okraja **Tržič** v Tržiču od 6. do 8. aprila 1915.

Za črnovojnike zavezance političnega okraja **Sežana** v Sežani 28. in 29. aprila 1915.

Za črnovojnike zavezance političnega okraja **Tolmin** v Tolminu od 24 do 26. aprila 1915.

Za one, ki so podpisali vojno posojilo. Gorško glavarstvo je izdalo naslednjo okrožnico: Da ne bode treba izdelovati nepotrebno veliko število obligacij 5 in pol odstotnega vojnega posojila, glasečih se na prisoseca, in da se zamore čim hitreje začeti z izdajanjem teh obligacij strankam, pelaga c. kr. fin. ministerstvo velike važnosti na to, da se v obsežni meri izrabi možnost, ki jo nudi oglas finančnega ministerstva od 5/3 t. l., tičeč se komadov (titrov) 5 in pol odstotnega vojnega posojila iz l. 1914, namreč možnost, da se vinkulacijo komadov (titrov) vojnega posojila doseže že na podlagi začasnih potrdil tega posojila.

Vsled odloka c. kr. namestništva v Trstu od 28/3. t. l. št. Pr. — 2205/16—14, pozivlja se tedaj vse zaloge, ustanove, društva in korporacije, ki nameravajo vinkulirati vojno posojilo oziroma so obvezana v to po obstoječih predpisih ali pravilih, da nemudoma store vse potrebne korake za vinkulacijo. O tem naj se obvesti takoj vse morebiti v poštev prihajajoče zaloge in društva, ki so svoj čas podpisala vojno posojilo.

Po šestih mesecih se je oglasil iz ruskega vjetništva iz Sibirije Ajoz Devetak iz Sovodenj št 149. ki služi pri 87. pešp. 10. komp. Pisal je takole: Draga družina. Prejmite srčen pozdrav iz Sibirije! Naznamim vam, da sem bil ranjen v noge meseca avgusta in so me Rusi pograbili. Prehodil sem skoro celo Rusijo. Bil je zelo mrz, sneg in led. Sedaj sem v Sibiriji. Nas je več domačih skupaj. Željno pričakujemo miru in vselej svidenja doma, ker smo naveličani Rusije. Srečnega se imenujem in bodite veseli tudi vi, ker srečen je bil, ki je ostal, ker je bilo strašno. Pisal sem vam večkrat, ali odgovora nisem dobil. Ste vsi živi in zdravi? Mnogo bi vam pisal, a mi ni mogoče. Povem, ko pridem domov, če me Bog obvaruje.

Pogreša se od novega leta sem vojak Jakob Lapanja. Služil je pri 97. pešpolku 8. stetnijske, vojna pošta 73.), boril se je v Galiciji. Kdor bi vedel kaj o njem, se ga prosi, naj bi sporočil njegovi ženi Jožefi Lapanja, Ponikve št. 71, pošta Slap ob Idriji.

Pogrešajo od 26. avgusta Stefana Frandoliča, poddesetnika 97. pp., 5. komp., doma iz Dola pri Opatjem selu. Kdor bi kaj vedel o njem, naj to naznani očetu Mihaelu Frandoliču, Dol 26, p. Opatjeselo.

Novice iz Medane. Pišejo nam: Vstajenje smo pri nas praznovali na najlepši način. Na čelu množice ljudstva so korakali občinski starišini s svojim županom. — Tudi lepo število mladih »Orlov« je bilo. Starejši Orli se bore na bojiščih, mladi pa hočejo nadaljevati delo starejših, da naša organizacija ne zaspi, ampak se še pokrepi! — Našemu gospodu županu Antonu Zuchiatiju se iskreno zahvaljuje-

mo, da prav po očetovsko skrbi za najpotrebnejše živež v občini. Iskrena hvala!

Na poti v bolnišnico umrl. Delavcu Karolu Mužina iz Št. Ferjana je pri delu prišlo slabo. Ker je bil zelo slab, so ga odpeljali v bolnišnico v Gorico. Na poti je umrl. Ko so ga raztelesili, so dognali, da je trpel na slepiču.

Potres 500 klm. daleč je zaznamovala ljubljanska potresna opozovalnica na velikonočni ponedeljek ob 7h 19 min. 46 46 sek. zjutraj. Najmočnejše se je tresla zemlja ob 7h 21 min. 21 sek. Konec je bil ob 7.30h.

Iz Avstrije se še vedno izvažajo živila! Graški list »Arbeiterwille« piše: Na Štajerskem vsleda primanjkuje in misliti bi morali, da ni nikakih živil, ki se ne bi rabila doma, ampak se vozila iz dežele. Temu pa ni tako. Celi železniški vozovi vozijo jajca iz Spodnje Štajerske v Nemčijo! Ali imamo morda preveč jajc v deželi? Ali kaj dobimo za nadomestilo? Sladkor vozijo še vedno v takih množinah v Trst, da je celo dvomljivo, da ga tam toliko porabijo — če vendar se še vedno ne izvažajo sladkor v inozemstvo in mogoče celo, kakor v začetku vojske, dobivajo sovražniki to izborno živilo, ki ga Avstrijecem sladkorni kartelisti zadržavajo brez vsakega vzroka s povišanimi cenami.

Nemški radikalci so 1. aprila imeli posvetovanje na Dunaju. Zborovanja se je udeležil tudi poslanec nemškega drž. zbora Werner. Govorili so preureditvi razmer v Avstriji. V kakem smislu, to je razvidno izdejava, da je na shodu poročal o južnih deželah koroški nemški radikalec dr. Angerer.

Pobegli ruski vjetniki. Na velikonočno nedeljo so v Dovjem prišli tri ubegle ruske vjetnike. Brez denarja in živil so pribekali čez zaznežene gorske prelaze in dospeli čez podkorensko sedlo v Rateče in odtod na Dovje, odkoder so nameravali pobegniti v Italijo. Lakota jih je prisilila, da so na Dovjem stopili v neko gostilno in z znamenji prosili jedi. Gostilničarju so se prišleci zdeli sumljivi — čez rusko vojaško obleko so imeli oblečene oguljene civilne suknje — ter je obvestil črnovojniško stražo. Mlada krepka trojica je bila aretirana in izročena štacijskemu poveljstvu v Trbižu. Prepeljejo jih v ujetniški tabor v Knittelfeldu.

„Zlati vodnjak“ odkrit v Ogleju. Listi poročajo, da so zadnji čas pri izkopavanju starin v Ogleju odkrili bajni »zlati vodnjak«, o katerem se pripoveduje, da je Atila, ko je oplenil in porušil Oglej zakopal v njem zlato in drage kamne, ki jih je bil naplenil v mestu. Zgradba odkritega vodnjaka odgovarja načinu, po katerem so Rimljani za časa Atila gradili vodnjake. V velikem tednu so izkopavanje prekinili, a bodo sedaj tako kopali dalje. Pričakuje se velikih najdb. Kapanje je zelo težavno, ker je valjčasti vodnjak jako ozek. Kakor znano, je Atila razdejal Oglej leta 452.

Tržaški svedrovci. V noči od nedelje na ponedeljek so neznani tatovi vlomili v pisarniške prostore tovarne sodavice Sitvija Mondolfa v ulici Maiolica št. 2, kjer so s svedom prevrtali blagajno in odnesli iz nje K 254.50 samega drobiža, dočim so v blagajni pustili 8000 kron bankovcev in zlatega denarja. To pa zato, ker niso mogli do te svote, ker se je nahajala v spodnjem oddelku blagajne, dočim so oni prevrtali blagajno v višini zgornjega oddelka. O tatovih ni dosedaj ne duha ne sluha.

Koze v Avstriji. Od 28. marca do 3. aprila je oblole na Dunaju 54 oseb za kozami, med temi ena vojaška oseba. Vsega skupaj je na Dunaju od vzbruha vojne sem 1227 slučajev te epidemije; umrlo je za to boleznijo 261 ljudi.

Raven tega je bilo v avstrijskih kronovinah od 28. marca do 3. aprila 100 slučajev koz.

Po svetu.

Novo silno razstrelivo. Francozi se v sedanji vojski poslužujejo popolnoma novega razstreliva, ki ga je iznašel učenjak Turpin in se po njem imenuje »turpinit«. Iz Rima poročajo naslednje o novem razstrelivu: Za tvarino novega razstreliva se imajo zahvaliti Turpinu, znanemu iznajditelju melinita ter je s poslednjim celo v ozkem sorodstvu. Niso vse granate napolnjene z novim razstrelivom, ampak v vsakem zaboju imajo bajne le nekatere granate novi naboj, to je turpinit. Novo strelivo se je prvičkrat rabilo v bitki pri Nancyju. Na telesih mrličev ni bilo zaznati nikakšnega znamenja ran; samo to se je videlo, da so bili v obrazih črni. Raztelesenje teh mrličev je dognalo, da kri ni bila zastrupljena. Poiskušnja na čredi ovac je pokazala, da so živali, ki so bile zadete, poginile vsled raztrganja žil v notranjosti telesa.

Koliko oseb je bilo mrtvih ob zadnjem potresu v Italiji. Poslanec Cappelli je v italijanski zbornici poročal o potresu dne 13. januarja. Ubitih je bilo 29.978 oseb. Popolnoma uničenih je 59 občin, zelo poškodovana so poslopja v 129 občinah, v 184 občinah se lahko še popravi. Po potresu je bilo prizadetih 372 občin.

Redovni brat poveljeval skoju. V francoski armadi služijo tudi duhovniki in skoje. O zanimivem slučaju poroča p. Disz iz Memmija: Koncem novembra so, hvala Bogu, v Dekar vpklicane patre zopet izpustili. Tudi prečastitemu gospodu škofu Terrienu ni prizanesla cerkvi sovražna vojna postava. Odriniti je moral pod orožje kot navaden vojak in je služil pod poveljstvom brata lajka Charlesa Goffinet, ki je pri vojakih sergant (narednik).

Velike goljufije na Ogrskem.

O velikih goljufijah, ki so se pri vojaških dobavah vršile na Ogrskem, poroča vse avstrijsko in izvenavstrijsko časopisje. Dunajski list »Neue Freie Presse« poroča: Prijeli so in izročili garnizijskemu sodišču trgovca črevljev Arona Neurona, ki je osumljen, da je dobavil neki požunski tvrdki za vojaško dobavo 537 parov črevljev po 15 kron 50 vin. par. Ko so izročili črevlje vojaški oblasti, se je pokazalo, da so popolnoma nerabni. Podplati so bili iz potvarjenega usnja, pete iz papirja, zgornje usnje je bilo tudi manj vredno. Požunska tvrdka je dobavitelja ovadila dunajskemu državnemu pravdnikstvu. Dognali so, da je Neuron dobavil črevlje po nekem agentu pri neki budimpeštanski tvrdki. Vedel je, da so bili črevlji že odklonjeni, a jih je v svoji brezvestnosti prodal požunski tvrdki, dasi mu je bilo znano, zakaj da jih potrebuje požunska tvrdka.

Nadalje poročajo še iz krogov budimpeštanske policije naslednje zanimive podrobnosti: Poveljniki naših čet na fronti so se večkrat pritožili, ker so obleke, poslone na bojišče, slabe in da so vojaki v kratkem času vsi razstrgani ter prosijo ministerstvo, naj v tem oziru kaj ukrene. Ko je domobranski minister za to zvedel, je dal takoj navodila vojaškemu zastopniku obtožbe, naj se uvede preiskava.

Policija nadalje objavlja, da so pri prevzetju vojaških dobav zagrešile tudi tiste vojaške osebe kaznjivo dejanje, ki so, ako nič drugega, pokazale veliko lahkomiselnost, ker niso pregledale poslano obleko in da bodo imena naknadno objavljena v listih. Poročilo policije vsebuje dve novi imeni, ki sta prišla naknadno v javnost in sta v ozki zvezi z goljufijo. V krogu že davno imenovanih goljufov se nahaja tudi ravnatelj društva mažarske narodne tekstilne umetnosti, ki je bil pretekli torek aretiran. Kakor se je že poročalo, je policija uvedla hišno preiskavo v skladiščih narodne tekstilne umetnosti in je tamkaj zapolnila veliko množino blaga, ki so ga shranili obtoženi trgovci. Ob priliki hišne preiskave policija še ni mogla dognati, v koliko je ravnatelj narodne tekstilne umetnosti sokriv pri tej goljufiji.

Ob priliki zaslišanja se je dognalo, da je tudi imenovani ravnatelj Julij Riemer kriv. Dognalo se je, da je dobil od vsakega metra vojski prodanega slabega blaga 1 krono provizije v svrhu, da nobenemu ne izda, kaj je spravljeno v skladiščih narodne tekstilne umetnosti. Pri preiskavi se je spominjalo tudi ime neke ženske, ki je bila znana kot prijateljica imenovanega ravnatelja. Piše se Irena Kovalik ter je ob priliki zaslišanja dala policiji neke podatke, o katerih se preje ni ničesar vedelo. Riemer je namreč vpejal svojo prijateljico v skrivnosti svojih mešetarij s tremi trgovci z blagom. Povedal ji je tudi to, da je še meseca decembra kupil od treh peštanskih tvrdk vse slabo in dobro blago ter ga prodal vojski, ampak ne sam, pač pa si je v ta namen najel takoimenovanega »Slamnatoga moža« in je na ta način prodajal blago pod tujim imenom.

Gospa posreduje med goljufi.

Zanimiv posredovalec v tej goljufiji je bila odlična gospa Pavla Bora, rojena Okenfusz. Bila je v zvezi z Ladislavom Neumannom, ki ji je za usluge izplačeval velike nagrade. Policija je vedela že v prvih dneh preiskave za manipulacije dotične gospe, samó dokazov še ni imela, da je ta zares imela pri tem materialne koristi. Pri hišni preiskavi pri Ladislavu Neumannu so našli pisma, iz katerih se je dognalo, da je Bora imela pri izvajanju teh goljufij velike zasluge. Tudi sam Neumann je priznal, da je bil z njo v zvezi in da ji je pri neki priložnosti kot honorar daroval briljantni collier v vrednosti 20 tisoč kron in zapestnico, ki je bila tudi zelo draga. V sredo zjutraj je prišla policija k gospej Bora in jo našla v njenem izred-

no elegantnem stanovanju. Policija je sicer izvršila hišno preiskavo, med tem pa je bila gospa Bora mnogo bolj oprezna kot njen poslovni drug ter je odstranila vsako stvarco, ki bi mogla policiji služiti kot dokaz proti njej. Sprejela jih je z ljuboznim smehljajem in jim odprla vse sobe z besedami: »Naj gospodje samo izvolijo iskati. Zelo boste spretni, ako kaj najdete.« Preiskava je bila res brez vsakega uspeha; policija ni našla najmanjše stvarce, ki bi mogla služiti v dokaz sumnje; našla ni niti briljantnega colliera, niti zapestnice, zlate doze kakor tudi ne briljantnega prstana, ki ji ga je podaril neki drugi trgovski drug.

Drugi dan je bila gospa Bora pripeljana pred policijo in je odločno tajila, da je soudeleženka pri goljufiji z blagom. Policijski uradnik je bil noč in dan na nogah ker je neprenehoma iskal, kam je gospa skrila darove, ki jih je dobila od preje imenovanih trgovcev. Ker se je mislilo, da je skrila dragocenosti pri svojih sorodnikih se je sestavila lista vseh njenih sorodnikov. Delalo se je celo noč od četrtega na petek in zgodaj zjutraj po neumornem iskanju so našli v stanovanje neke njene sorodnice prekrasno masivno zlato dozo. Našla se je tudi njena korespondenca z Ladislavom Neumann. Samo colliera, vrednega 20.000, niso našli.

Končno se je dognalo, da je bila gospa Bora izredno zvitna in se je potem ko je bila pri Neumannu že izvedena hišna preiskava, vtihotapila v stanovanje in tamkaj skrila dragoceni collier, v popolnem prepričanju, da ne bo policija nič več preiskavala pri Neumannu, ker je že to parkrat izvršila. Šele tedaj je ta gospa priznala resnico ter je povedala, kako je prišla z tvrdko Nemann v zvezo. V začetku vojske je padel na boj. polju njen zet. Čez nekaj dni potem, ko je prišla ta žalostna vest, je prišel k nji Ladislav Neumann, ji izrazil svoje sožalje, a obenem ji je izročil hranilno knjižico, na katero je bilo naloženih 10.000 K, z besedami: »Ta žalostna vest o smrti vašega zeta je ožalostila tudi mojo rodbino, pa sem vam prinesel hranilno knjižico, da izrazim na ta način sožalje vašim ubogim vnukom. Ne želim nič drugega kakor to, da rečete v mojo korist kako dobro besedo.« Tej hranilni knjižici, ki se je glasila na ime neke njene vnukinje, so sledile tudi druge vsote denarja, nato tudi zlati in briljantni darovi. Vloga gospe Bora je bila tako, da posreduje med nekaterimi osebami, ki so naročevale obleko za vojsko, in trgovci. Gospo so zaprli.

Odstavljen je tudi neki vojaški intendant v Budimpešti prav radi teh goljufij.

Policija je aretirala tudi 43letnega policaja, ki je stražil zaprte goljufe. Ti so mu dali veliko podkupnino in je prenašal pisma od enega do drugega, da so potem enako izpovedali.

Vsa ta ogrska zadeva vedno bolj smrdi in baje pride še marsikaj na dan.

Iz pisem naših junakov.

Dobrovoljni Vipavec v ruskem vjetništvu.

Ruski vjetnik **France Rustija** (vrl »Orel«) doma iz Skrilj 66, na Vipavskem piše starišem: Preljubi stariši! Vas prav lepo pozdravim vse skupaj in Vam želim vse najboljše na tem in drugem svetu. Vem, da se Vam čudno zdi, ker ne dobite toliko časa od mene nobenega pisma. Pa tudi vem, da ste Vi že mislili, da sem že celo mrtev, ker Vam je gotovo kaj pisal Janez Komparec ali pa France Valentinov iz Dobravelj, če so sploh tudi oni ostali še živi. Zatorej, ko je po enem mesecu konec mojega potovanja po ti strašni ruski planjavi, pokriti s sanim snegom, brez gozdov in brez vasi, kot prava Sahara, se mi zdi prva moja dolžnost, da Vam naznamim, kje sem in kaj se je zgodilo z mano. Jaz sem sedaj v Rusiji v jetništvu. Bil sem vjet 26. jan. (po ruskem 13. 1. t. l.) v karpatskih gorah. A ne samo jaz, ampak tudi mnogo mojih tovarišev, med katerimi je tudi 5 Vipavcev, s katerimi smo zmiraj do sedaj skupaj. Delamo ne še nič, ker sedaj ni tukaj družega dela kakor, da vozijo kmetje žito v po 100—200 km oddaljena mesta prodajat. Mi smo nastavljeni pri kmetih po vaseh. Dokler sneg ne skopni, sploh ne bomo nič delali. A ko enkrat sneg skopni, takrat pa bo mnogo dela na polju: oranje in sejanje žita. Za sedaj Vam ne morem več dosti pisati in po papirju »štrihati«, bom drugikrat ko pridem domov, če mi Bog da zdravje, kaj več povedal iz življenja v Rusiji.

... Pozdravite vse sorodnike, vse pri Bajcih, fante in dekleta, katerim, mislim, da jim še zmiraj sreča spodleta... Izvolite sprejeti vsi skupaj mnogo pozdravov Vi, predragi domači, in predragi moji vaščani, ki mislijo, da bodo brez pokore v ne-

besa poslani. Zakaj to ni vojska, ampak pokora, katero morajo ubogi vojaki nositi ne samo za se, ampak tudi za grehe tistih, ki so doma ostali in uživajo še prejšnje staro veselje. Zatorej Vam kličem od daleč: z Bogom, predragi domači; do svlodenja čez leto in dan, ko pridem zopet na avstrijsko stran! Franc Rustija. Marjeverka, samarska gubernija 2/3. 1915. Nikolajski ujezd (glavarstvo).

Naši Primorci v boju.

Franc Zupančič, bivši blagajnik »Kat. slov. izobr. društva« v Šempolaju, se bori sedaj v Karpatih pri 1. bat. 97. pešpolka. Piše nam 26. marca naslednje pismo:

»Sedaj imamo prekrasno pomladansko vreme. Boji se vedno srdito nadaljujejo. Naši primorski fantje pri 1. bataljonu 97. pešpolka so se posebno izkazali 8. februarja na Makovici, kjer je padel naš goriški rojak g. nadporočnik Gabrijele. Slava mu! Za svoje hrabro obnašanje je tudi naš rojak štabni narednik Sanšek dobil zlato svetinjo. Še vedno se pretaka stara hrabra slovenska kri po naših žilah. Dne 24. marca smo imeli zelo huđe boje, v katerih smo vjeli nad 2000 Rusov. Ti orožje kar preč pomečejo. Častniki zbeže, moštvo pa roke kvišku. »Ne moj paliti, saj smo bratje,« nam govore. Najbolj se boje bajonetnega naskoka. Večinoma so Sibirci in Uralci. Njihovi častniki jim pripovedujejo, da so Rusi že na Dunaju, samo tu so še nazaj. Ruskih granat in šrapnelov smo se že navadili. Ruska artilerija strelja dosti slabši material ko naša. Toda kdor je zadet, ga je strašno pogledati. Veliko pozdravov vsem našim izobraževalnim in mladinskim organizacijam! Vesele praznike!«

Iz naše organizacije.

Podmelec. Tukajšnje »kat. slov. izobraževalno društvo« vabi vse člane na svoj redni občni zbor; ki se bo vršil dne 18. t. m. v društvenih prostorih. — Predsedništvo.

Kaj se je storilo za naše vojake.

Pred seboj imamo obračune obeh goriških nabiralnic za vojno oskrbovalne namene. Ena teh nabiralnic je slovenska in sicer za celo deželo. Vodi jo prebrag. gospa Irma Fonova soproga našega drž. in dež. poslanca. Ta obstoji že od začetka oktobra. Svoje prostore ima v Gosposki ulici 6/II. Drugo, ki jo vodi prebl. gospa L. Rebekova, ima svoje prostore na glavarstvu. Iz obračunov obeh teh nabiralnic se še le vidi, kaj je naše slovensko ljudstvo vnovič žrtvovalo za naše vojake. Mirno lahko rečemo, da je večina prispevkov slovensko-italijansko-nemške nabiralnice na glavarstvu slovenskih. In to je za naše ljudstvo znamenje največje požrtvovalnosti.

Izkaz in račun slovenske nabiralnice.

Naša nabiralnica — ki se imenuje »Nabiralnica darov voj. oskrb. urada v Gorici« za slovenski del dežele — je najstarejša in deluje že od začetka oktobra leta 1914. Takoj ko se je ustanovila, so se zbrale okrog nje naše žene in dekleta v mestu in na deželi ter povsod z največjo vnamo nabirale darov za naše vojake, bodisi v blagu ali denarju. Za denar se je nakupovala volna in drugo blago. Iz volne so potem požrtvovalne roke marljivo pletle obleke za vojake. V tem moramo na prvem mestu omenjati gđc. učiteljice in učence zavodov »Sol. Doma«, čč. mm. in gojenke »Uršulink« ter čč. sestre in gojenke »Notre Dame« v Gorici. Prav tako so z veliko vnamo pletle razne šole na deželi in posamezne požrtvovalne gospe in gospodične, žene in dekleta.

Nabralci in oddalo se je: 1435 slovenskim vojakom: sp. hlač 626 parov, spod. jopic in srajc 787, trebušnih obvez 1105, čepic 1632, zapestnic 1627 parov, nogavic 1455 parov, ovitkov za noge 3747, dokolenk 854 parov, rokavic 774 parov, ovratnic in rutic 178, kolenk 193 parov, pleteni jopici 2, Naprsnikov 18, papirnatih podplatov 13.616 parov, Billrothcopatk 2486 parov, papirnatih copatk 976 parov, gorski čevlji 3 pare novih, gorski čevlji 6 parov starih, volne 1057 kg 70 dkg, Ovčja volna 13 velikih omotov 21 štren, flanele in barhenta 1787.85 m, 33 paketov, 45 kosov, 4 omote traku, voščenege platna 2 m, Billrothbatisk 10 m, sukanec 6 klopčičev, pletilne igle in šivanke, slamniki za posteljo 1, copatk 2 para, parole za blazine 1 kg, prtičev 48, rjuh 525, brisač 230, blazin 62, prevlake za blazine 62, plaht in odej 56, prtov 5, robcev 287, 39 kož, 28 pip, mnogo ustnikov za cigare in cigarete, mnogo svetinj, 1 umivalna goba, 26 raznih oblačil, 6 m. platna za rjuhe, jabolk 172 kg, krompirja 423 kg, grozdja 172 kg, fig 7 kg, (več tega blaga se prodalo in za denar kupilo pletenin), suhega sadja 4 zaboje, 5 vreč, 614 kg, cigaret 133

škatelej, 4104 cigaret, cigare 1410 in 1 paketov tobaka za pipo 208 in 2 klobasi, mlo tov tobaka za pipo 208 in 2 klobasi, mlo 9 kosov, cigaretni papir 127 ovitkov, 1 škat., žveplenk 209 škatelj, črnilo 6 steklenic, knjige in časopise 1 zaboje, 218 slovenskih knjig, fižol 59 in tri četrt kg, perilo 6 zavojev, posteljno perje 3 vreče, konpot 23 vaz, lipov čaj 4 zaboje, 1 vrečo, ruski čaj 30 zavitkov, 1 škatljo, 1 malo vrečico, vino 228 steklenic in 112 l., kakao 1 kg, kave 7 kg, sladkorja 101 in pol kg, čufanje 7 zavitkov, 26 in pol kg, 4 škatlje, ječmen 2 in en četrt kg, obveze 215, malinovce 6 stekl. žganje 14 stekl., pecivo 2 škatlji, čokolade 22 kosov, dopisnice 243, svinčnikov 175, papir za pisma 89 pol, 65 omotov, zavitkov 118, škatlje za tobak 10, ustnikov 24, sveč 6, 3 pakete, peresnikov 8 s peresi voščilo za črevlje 1 škatljo, kavin ekstrakt 23 steklenic, liker 4 stekl., rum 1 stekl., sv. podobice 395, rožnih vencev 25, molitvenikov 19, vato 1 škatljo, oblačil 6, pelarina 1, suknje 4, 1 spodnji jopič, 1 zgor. jopič, jaje 161, odejo za posteljo 1, volnenih obvez 87, cikorijski frank pol kg, slanina 1 in pol kg, šalamev 18 in pol kg, kostanjev 10 kg, igro »timo« 1, 1 zavoj volne za blazine.

V denarju pa se je prejelo in izdalo do konca marca K 9619.70.

Vkolikor se ti darovi niso razdelili vojakom, ki so odhajali na bojišča, smo jih odpošljali v bolnišnice v Gorico, Ljubljano in Zagreb. Nekaj knjig je šlo tudi na Dunaj in drugam.

Mnogo več bi bilo mogoče še storiti, da bi bilo delo enotnejše. Sedaj je vir darov začel vsihati in opozoriti moramo našo javnost, da naših vojakov ni mogoče več v oni meri podpirati, ko prej. Sicer pa tudi toplejši letni čas ne zahteva več onih žrtev ko po zimi. Vsekakor pa bo treba še vedno pomoči tuintam, zato prosimo ponovno za blagohotne darove.

Kakor je naša nabiralnica že pričela, bo tudi nadaljevala z okrepljenim nanjem ranjenih vojakov v bolnišnicah. Tudi za ta blagi namen prosimo prispevkov še v nadalje!

Bog povrni tisočkrat vse, kar je kdor daroval za naše vojake!

Nabiralnica darov vojno oskrb. urada v Gorici (Gospiska ulica 6).
Gizela Kremžarjeva, Irma Fonova, tajnica, načelnica.

Nabiralnica na glavarstvu.

Obračun nabiralnice naravnih daril c. kr. vojnopomožnega urada v Gorici, c. kr. okrajno glavarstvo.

V zimski dobi in sicer od 1. januarja do 15. marca 1915. l. je dobila nabiralnica v denarnih prispevkih 3694 K 62 v ter mnogo volnenega perila. Z denarnimi prispevki se je nakupila volna, iz katere so izdelovale tukajšnje gospe in pa učence šol iz Gorice in okolice posebno pa gojenke zavodov »Notre Dame« in č. s. Uršulink potrebna volnena spodnja oblačila za naše vojake. Obdarovanih je bilo skupno 407 ubožnih oseb iz naše dežele, in sicer edino-le vojaki, toliko slovenske kolikor italijanske narodnosti, ki so odrinili v službovanje v teku rečene dobe.

Izdani pa so bili tem vojakom naslednji volneni predmeti: 407 volnenih srajc, 407 spodnjih hlač, 364 čepic za sneg, 102 telovnikov, 404 parov krp za noge, 27 parov nogavic, 48 parov dokolenk, 334 parov zapestnikov, 104 parov rokavic, 4 rutice in 18 ovratnic. Podpisani odsek se tem potom tudi v imenu obdarovancev kar najtopleje zahvaljuje vsem onim dobrotnikom, ki so pripomogli bodi z darili bodi z delom našim vrlim vojakom lažje prenašati težkoče zimske vojne. Ker so kljub dosednji požrtvovalnosti potrebe še vedno velike in vsestranske in ker misli odsek v prihodnje posvetiti svojo pomoč posebno bolnim in ranjenim vojakom, nahajajočim se v goriških bolnišnicah, obrača se odsek vnovič do vseh rodoljubnih in človekoljubnih oseb in korporacij iz mesta in dežele z uljudno prošnjo, da bi po svoji moči še v nadalje pošljali darove v denarju ali platnem perilu na podpisano. V Gorici, dne 20. marca 1915. Za nabiralnico naravnih darov Lujiza Rebekova, predsednica, Mira Znidarčič, tajnica.

Darovi.

Za naše vojake.

Slovenski nabiralnici so došli še naslednji darovi:

V denarju:

Preč. g. Primožič župnik Prvačina K 44.80 v, Črevljarska zadruga Miren K 200, N. N. K 2, Preč. g. monsg. Murovec, Gorica vnovič K 20.

Vsem darovalcem srčna hvala!

ŠIRITE „NOVI ČAS!“

Edina, večkrat odlikovana slovenska t rdka na Tirolskem,

se najtopleje priporoča za izdelovanje kipov, razpel, oltarjev, križevih potov itd. itd. itd.

Velikanska zaloga sv. razpel brez križa ali s križem, zaloga vsakovrstnih slik v najfinjšem olnotisku na platno navlečene, v vsaki velikosti in ceni.

Cenike pošilja zastopnik in franko

KONRAD SKAZA

umetni atelier za vsa cerkvena dela.

- S. Ulrich Gröden Tirol. -

Ali ste že poravnali naročnino?

Preprosto opravljena soba

se odda v najem v sredini mesta za eno osebo ali več, ali malo preprosto družino s hrano ali brez hrane. Več se izve v upravništvo „Novega časa“.

Hiša s celim posestvom

se da v najem za dve leti. Gospodarska postopja, travniki in njive na Bukovem hšt. 68. Kdor se zanima za to ponudbo, je proščen, da se oglasi v teku 14 dni v Podbrdu št. 27.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. I. Erzen GORICA

Jos. Verdi tekališče št. 37

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone, zlate mostove, zobe na kaučukove plošče, uravnavanje krivo stoječih zob. Plombe vsake vrste.

Ordinira v svojem ateljeju

od 9. ure dop. do 5. ure pop.

Gorica — Jesenice in nazaj. (Drž. žel.)

Osebn. vlak.	Brzo-vlak.	Osebn. vlak.	Osebn. vlak.	Brzo-vlak.	Osebn. vlak.		Osebn. vlak.	Brzo-vlak.	Osebn. vlak.	Osebn. vlak.	Brzo-vlak.	Osebn. vlak.	
512	900	1118	558	659	1235	odh. Gorica	doh.	404	959	1152	449	629	920
520		1136	619		1252	Plave		348		1136	493		904
528	922	1145	629	721	131	Kanal		329	939	1126	425	629	835
532		1154	638		139	Avč		320		1118	417		847
603	945	1210	682	742	128	Sv. Lucija Tolmin		312	920	1108	407	612	832
611		1219	700		126	Podmelec		303		1059	358		822
622		1227	708		144	Grahovo		258		1050	349		820
642		1242	723		200	Hudajažna		247		1041	338		802
656		1256	737		214	Podbrdo		229		1032	330		758
707	1034	108	748	822	228	Buhijska Bistrica		228	847	1020	318	535	744
714		115	754		233	Nomenj		221		1012	309		724
722		123	801		248	Štence		214		1005	302		722
729		130	808		250	Bolniska Bela		208		958	255		720
737	1050	141	816	834	301	Bled		201	825	951	248	513	713
742		146	821		306	Podhom-Vintgar				946	240		709
748		152	827		312	Dobrava		153		942	280		701
755	1110	158	832	902	320	doh. Jesenice	odh.	148	812	938	226	500	654

Vozni red.

Gorica — Trst in nazaj. (Drž. žel.)

a ni y a	Brzo-vlak.	Osebn. vlak.	Osebn. vlak.	Brzo-vlak.	Osebn. vlak.		Osebn. vlak.	Brzo-vlak.	Osebn. vlak.	Osebn. vlak.	Brzo-vlak.	Osebn. vlak.	
542	1006	1207	503	658	928	odh. GORICA	doh.	729	856	1101	544	634	1212
547		1212	510		932	Sv. Peter pri Gorici		724		1056	539		
553		1222	517		952	Volčjadraga		718		1050	533		1204
602	1020	1232	527	712	1001	Prvačina		711	841	1042	526	612	1127
613		1243	538		1012	Rihenberg		702		1030	517		1112
631	1046	104	602	728	1022	Štanjel — Kobdij		651	823	1015	506	622	1126
642		114	614		1042	Dutovlje — Skopo		642		1006	457		1120
650		123	623		1052	Repentabor		633		958	449		1118
701	1105	132	628	752	1108	Opčine		624	822	950	441	622	1110
712		144	644		1120	Gvardjela		604		926	422		1042
718		153	653		1130	Rocol		594		918	410		1041
725	1125	200	700	812	1132	doh. TRST	odh.	540	730	905	356	530	1020

Za spomlad! Tvrdba in poletje!

Hedžet in Koritnik

v Gorici, Corso G. Verdi in Via Scuole št. 5.

priporoča svojo bogato zalogo ravnokar došle novosti modernega blaga za ženske in sukna za moške obleke, kakor tudi izgotovljene obleke za deklice in dečke, ter žensko in moško perilo.

Cene vsem blagu najnižje in stalne! Na željo se pošljejo tudi vzorci!

Ljubljanska kreditna banka podružnica v Gorici.

Centrala Ljubljana, p. družnice: Celje, Celovec, Sarajevo, Split, Trst.

Delniška glavnica K 8.000.000
Rezervni zakladi „1.000.000“

Vloge na knjižice po 4½% v tekočem računu po dogovoru.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst, deviz-valut.

Borzna naročila.

Promese za vsa žrebanja.

Vračunje kuponov in izžrebanih vrednostnih papirjev.

Eskont menic

Stavbeni krediti.

Predujmi vrednostni na papirje.

Srečke na obroke.

Sprejemanje vrednot v varstvo in oskrbovanje Safes.

Nakazila v inozemstvo.

Kreditna piuma.